

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۲ نومبر ۲۰۲۲

خط دیورند و تکتیک ایجاد درگیری های قومی!

دوشنبه - ۳۰ عقرب ۱۴۰۱ - کابل: در طول هفته گذشته یکی از خبرهای مهمی که در دو مورد انتشار یافت، درگیری های مرزی بین نیروهای نظام ماسالار با مرزبانان و نظامیان دولت پاکستان در دو ولایت همجوار کشور یعنی پکتیکا و ولسوالی دند پتان ولایت پکتیا بود. این درگیری ها که تا کنون چندین تن از طرفین من جمله کودکان نیز در آن زخمی شده اند با استناد به گزارشات رسیده در هر دو مورد زمانی آغاز یافتند که نظامیان پاکستان بر روی تحرکات این طرف مرز گلوله باری نمودند. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه داریم:

۱- با حرکت از این موضع که اکثریت قریب به اتفاق مردم افغانستان راجع به خط فرضی دیورند و خیانتی که امیرجلاد و خون آشام "عبدالرحمان خان" در قبال تمامیت ارضی افغانستان انجام داد و حاکمیت های بعدی در افغانستان، در عین حالی که به صورت رسمی یا در قبال مسأله تمکین نموده اند و یا هم سکوت، به صورت عملی خواسته اند از آن جهت انحراف افکار مردم ما از آنچه در داخل کشور می گذرد سوءاستفاده نمایند؛ بحث مان را از این واقعیت آغاز می نمایم که این خط باشندگان منطقه را که روابط خونی نزدیک از پسران کاکا و اودورزاده ها گرفته تا برادر دارند، از هم جدا نموده است و علی رغم تلاش های جدائی طلبانه حاکمیت ها، هیچ گاهی از طرف باشندگان دو طرف خط به رسمیت شناخته نشده و باشندگان دو طرف خط با پذیرش هزاران خطر روابط خونی شان را کمافی السابق ادامه داده اند.

۲- وقتی به تاریخ مراجعه نمایم از جمله کتاب "تاج التواریخ" را که نگارش آن را با امیر خاین و وطنفروش "عبدالرحمان" جلاذ نسبت می دهند، ورق زنی می بینیم که به موازات آن که ترسیم این خط خاینانه و تقسیم منطقه بر مبنای آن از طرف مردم محل پذیرفته نشده، حاکمیت ها تلاش نموده تا با ایجاد درگیری های تکتیکی بین اقوام و خانواده های ساکن دو طرف خط، به نحوی تخم عداوت و کینه را بین باشندگان محل بکارند.

نمونه ها و جای پای این تکتیک را می توان در همان کتاب یاد شده زمانی به صراحت و وضاحت دید که شخص امیر جلاذ، باشندگان آن طرف مرز را به علت نافرمانی و شورش های شان علیه این خط فرضی و حاکمیت انگلیس ها بر منطقه شان مورد ملامت و سرزنش قرار می دهد.

۳- دولت پاکستان به مثابه جانشین و وارث استعمار انگلیس، با درک این خصوصیت، از بدو تأسیس کوشیده است با حیل و شیوه های مختلف خط فرضی دیورند را به مثابه یک مرز غیر قابل مناقشه و شناخته شده بین المللی بر حاکمیت

های ریاکار و خاین مستقر در افغانستان و مردمان منطقه بقبولاند، یکی از تکنیک هائی را که همه وقت به کار برده است، ایجاد تشنج و درگیری های قسماً کنترل شده بین باشندگان دو طرف خط می باشد.

بر همین مینا، بعد از آن که از سکوت خاینانه حاکمیت پوشالی "غنی احمدزی" در کشیدن و اعمار سیم خاردار و تهنانه های کنترل عدیده در طول خط خاطر جمع گردید و مخالفان چنین تقسیم بندی را به وسیله امریکا و طالب از بین برد، اینک زمان آن را مساعد دانسته است تا بر مسأله نقطه پایان گذاشته مانع هر نوع رفت و آمد بین خانواده های ساکن در دو طرف خط بگردد.

نکته ای را که آنها نمی خواهند بپذیرند تفاوت و تضاد در نگرش حاکمیت ها و توده های میلیونی دو طرف خط است. یعنی دولت پاکستان که حاکمیت ها من جمله طالب را خریده و نوکر خودش می داند، فکر می کند می تواند بین باشندگان دو طرف خط دیواری به ضخامت دیوار چین اعمار نماید، در حالی که مردم محل از هر فرصتی سود جسته، این دیوار را تخریب و علیه سیاست جداسازی شجاعانه می رزمند. دولت پاکستان جهت تحقق سیاستهایش، ضمن خریدن حاکمیت ها، تا حال کوشیده است توسط عمال خاص خودش درگیری هائی را بین باشندگان دوطرف به وجود بیاورد. هدف دولت پاکستان از ایجاد چنین درگیری هائی، به هم زدن مناسبات بردارانه و خونی بین باشندگان دوطرف خط می باشد.

درگیری های کنونی در هر دو ولایت پکتیکا و پکتیا، دقیقاً با همین هدف از جانب سربازان پاکستانی آغاز یافته است. آنها که امیدوار بودند با گماردن نوکران شان طالب بر اریکه قدرت، مسأله "دیورند" را نقطه پایان بگذارند تا حال نتوانسته اند درک کنند و اصولاً نمی خواهند بپذیرند که نه تنها بین حاکمیت ها و توده های میلیونی کشور در این رابطه تضاد و وجود دارد بلکه بین افشار بالائی حاکمیت و صفوف آنها نیز این تضاد به قوت خود عمل نموده، صفوف سربازان عادی هیچ گاهی حاضر نیستند دامن خودشان را با ننگ خیانت عبدالرحمان ها و بقیه زمامداران آلوده نمایند. همین طرز تلقی نادرست دولت پاکستان اکنون باعث شده است تا درگیری ظاهراً بین باشندگان دو طرف مگر در واقع، بین صفوف طالب که دست به تخریب سیم کشی ها زدند و سربازان پاکستان به وجود بیاید.

هموطنان گرامی!

هرچند باشندگان دو طرف خط علی رغم تمام نیرنگبازی های حاکمیت های دوطرف تا حال قادر شده اند روابط خونی شان را حفظ نمایند، مگر این خطر که باشندگان دوطرف با همدیگر دشمن بگردند، می تواند همیشه وجود داشته باشد. لذا برای ما بسیار با اهمیت است که در همه جا، خط فاصل بین باشندگان محل و سربازان دولت پاکستان را روشنتر بسازیم و نگذاریم تا نظامیان پاکستان در عقب مردم محل سنگر گرفته، برادرکشی بین باشندگان را ترویج و ترغیب نمایند. می باید همیشه از این موضع حرکت نمائیم که باشندگان آن طرف خط برادران ما هستند که هیچ دشمنی و خصومتی با آنها نداریم، دشمنی ما با وارث استعمارانگلیس دولت پاکستان است. باید در این موضع چنان ماهرانه حرکت نمائیم که باشندگان آن طرف خط به جائی آن که بر روی ما یعنی برادران خونی شان فیر نمایند، سربازان پاکستان را آماج حملات خود قرار بدهند. فقط در چنان صورتیست که نه تنها قادر خواهیم شد توطئه ها و تکنیک های ردیانه دولت پاکستان را خنثی سازیم بلکه گامهای بلندی جهت از بین بردن خط فرضی نیز برداریم. به امید آنروز!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!